

ת"א 2401-12-18
בפני כב' השופט גיא הימן

בבית משפט השלום
תל אביב

עומר עבד אלעזיז אלזרחאני, תעודת מעבר קנדית: RT012531
ע"י עו"ד עלאא מחאגינה
שייח' גיראח, דרך שכס 43, ת"ד 19870, ירושלים
טל': 02-5824717; פקס': 02-5826010

התובע

- נ ג ד -

1. קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ, ח.פ. 514395409
2. קיו סייבר טכנולוגיות בע"מ, ח.פ. 514971522

ע"י ב"כ ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין
מרח' ברקוביץ' 4, תל אביב
טל': 03-7770111; פקס': 03-7770101

וע"י ב"כ מיתר, ליקוורניק, גבע, לשם, טל ושות', עורכי דין
מדרך אבא הלל 16, רמת גן
טל': 03-6103100; פקס': 03-6103111

הנתבעות

בקשה לחיוב התובע בהפקדת ערובה להוצאות

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעשות שימוש בסמכותו על פי תקנה 519(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ("תקנות סדר הדין האזרחי"), ולחייב את התובע בהליך שבכותרת בהפקדת ערובה מספקת, אשר לא תפחת מסך של 500,000 ש"ח, להבטחת תשלום הוצאות המשפט של הנתבעות במסגרת התביעה שבכותרת ("התביעה").

כל ההדגשות בציטוטים שלהלן אינן במקור, אלא אם כן צוין במפורש אחרת.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. ענייננו בתביעה אשר הוגשה על ידי אזרח סעודי המתגורר בקנדה, נגד הנתבעות, שתי חברות ישראליות פרטיות, בגין פגיעה שנגרמה לתובע לטענתו בקנדה, על ידי רשויות הממשל בערב הסעודית ("המדינה הזרה").
2. לטענת התובע, גורמי ממשל במדינה הזרה חדרו לטלפון הסלולרי שלו באמצעות שימוש בלתי חוקי, לפי הטענה, במערכת שרכשו מהנתבעות בשם Pegasus ("המערכת"), ובכך פגעו בפרטיותו שלא כדין.
3. טענתו של התובע כלפי הנתבעות היא כי הן מכרו לרשויות הממשל במדינה הזרה את המערכת, וסיפקו להן שירותי "תחזוקה, תמיכה ועדכון/שדרוג" ו"שירותי הדרכה" בקשר למערכת. לטענתו, בשל כך הנתבעות אחראיות כלפיו בגין הפגיעה בפרטיות שנגרמה לו על ידי גורמי ממשל במדינה הזרה.
4. כמפורט בבקשה לסילוק התביעה על הסף המוגשת בד בבד עם בקשה זו ("בקשת הסילוק"), מדובר בתביעה מופרכת מיסודה בכל היבטיה, אשר על פניה אינה מגלה עילת תביעה או יריבות עם הנתבעות, והוגשה בחוסר תום לב תוך שימוש לרעה בהליך המשפטי.

5. נזכיר כי בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.6.2019, בהמשך לבקשה שהגישו הנתבעות, נמחקו כל צווי המניעה הקבועים שנתבעו בתביעה המקורית ("צווי המניעה") מחמת חוסר סמכות עניינית של בית המשפט הנכבד. בהתאם לכך, בבקשה זו מתייחסות הנתבעות לתביעה במתכונתה המתוקנת.
6. בד בבד עם הגשת בקשה זו ובקשת הסילוק, מגישות הנתבעות לבית המשפט הנכבד גם בקשה לעיכוב ההליך עד להכרעה בבקשת הסילוק ("הבקשה לעיכוב ההליך"), ובקשה לדון בתיק בדלתיים סגורות וכן למתן צו איסור פרסום ("הבקשה לדלתיים סגורות").
7. כמפורט בבקשת הסילוק, התביעה חסרת כל בסיס משפטי, והיא מנוגדת למושכלות יסוד במשפט הישראלי בכלל ובדיני הנזיקין בפרט. כפי שעולה מנסיבות הגשת התביעה, היא נועדה אך ורק כדי להפעיל לחץ על הנתבעות, תוך שימוש נרחב בפרסום דבר הגשת התביעה באמצעי תקשורת רבים, בישראל ובחו"ל, והגשתה עולה כדי שימוש לרעה בהליך המשפטי. מדובר בתביעה קנטרנית וטרדנית, במיוחד לאחר שנמחקו מהתביעה צווי המניעה הקבועים, אשר הוגדרו על ידי התובע עצמו כ"עיקר התביעה".¹
8. חרף מחיקת צווי המניעה מהתביעה, להכרעה בטענות העקרוניות שהועלו בתביעה עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על הנתבעות ופעילותן המסחרית, הרבה מעבר לסעד הכספי שנתבע בה. **התובע עצמו טען כי "אין ספק כי קביעת בית המשפט בשאלת האחריות, חובת הזהירות ומידת הנזק יהיו קביעות בעלות השלכות מרחיקות לכת הן לתובע והן לנתבעות..."**².
9. אם חלילה יתקבלו טענות אלה, המשמעות הברורה היא פגיעה אנושה ביותר בפעילותן העסקית של הנתבעות, תוך גרימת נזקים של עשרות מיליוני דולרים (לכל הפחות). הנתבעות נאלצות אפוא להתגונן אל מול תביעה שמשמעויותיה עצומות, הרבה מעבר לסעד הכספי הנתבע בה.
10. אמנם מדובר בתביעה שהנתבעות סבורות כי היא מופרכת מיסודה וכי יש לסלקה על הסף, אולם מובן כי לנוכח הסיכון הרב שהיא יוצרת, יהיה על הנתבעות להשקיע משאבים רבים ומשמעותיים כדי להתגונן מפניה. למעשה, הנתבעות כבר נאלצו להשקיע משאבים בהכנת בקשה זו, בקשת הסילוק ויתר הבקשות המוגשות בד בבד עם בקשות אלה.
11. עלויות ההתגוננות בהמשך ההליך צפויות להיות גבוהות במיוחד לנוכח העובדה שהתביעה מתייחסת לאירועים נטענים שקרו במדינות זרות (ערב הסעודית וקנדה). לפיכך ברור כי איסוף המידע והמסמכים הרלוונטיים, קיום פגישות עם העדים הרלוונטיים, בירור הדינים החלים במדינות הזרות, וכיו"ב, יהיו כרוכים בהשקעת עלויות משמעותיות ביותר.
12. על פי הדין, אם וכאשר יזכו הנתבעות בהליך והתביעה תידחה (בין אם על הסף, כפי שהנתבעות סבורות שצריך לקרות, ובין אם לגופה), הן יהיו זכאיות להוצאות הריאליות הכרוכות בהתגוננות מפני תביעת סרק זו.

¹ סעיף 123 לכתב התביעה. אף בדיון שנערך ביום 6.6.2019 ציין ב"כ התובע כי "מה שאנחנו כיוונו אליו שהסוגיות העולות מהתביעה הן חשובות הן בין לאומיות ופרות חשוב מבחינת התובע הכסף עצמו..." (שורות 17-18 בעמוד 14 לפרוטוקול הדיון).

² סעיף 14 לתשובת התובע לבקשה הקודמת לסילוק התביעה.

13. אולם, התובע הוא אזרח זר של המדינה הזרה שמקום מגוריו אינו בישראל. התובע שוהה בקנדה, ונמצא שם לטענתו במעמד של "מבקש מקלט".³ התובע אף לא טרח לציין את כתובת הקבע המדויקת שלו, ככל שיש לו מען קבוע. התובע הוא לטענתו סטודנט דל באמצעים,⁴ והוא לא הצביע על נכסים כלשהם בישראל מהם יוכלו הנתבעות להיפרע במידת הצורך. התובע אף טען כי תשלום סכום הוצאות קטן יחסית בסך כ-30 אלף ש"ח מכביד עליו.⁵
14. לפיכך, קיים חשש ממשי כי הנתבעות לא יוכלו לגבות מהתובע את הוצאות המשפט אשר ייפסקו לטובתן (אם וכאשר התביעה תידחה).
15. מנגד, ברור כי מאחורי התובע עומדים ארגונים בעלי אגנדה פוליטית, ויש להניח כי הם אלה שממנים את התביעה. לפיכך גם ברור שהיוב התובע בהפקדת ערובה להוצאות לא רק מתחייב לפי הדין ומוצדק, הוא גם לא ימנע ממנו להמשיך לנהל הליך זה. לעומת זאת הוא ימנע ממנו (ומהארגונים העומדים מאחוריו) לחמוק מתשלום הוצאות המשמעותיות של הנתבעות במקרה שהתביעה תידחה. מכל מקום, אם התובע מבקש לנהל הליך מעין "ציבורי" (וזו מטרתו המוצהרת, תוך שימוש לרעה בהליך המשפטי האזרחי), עליו להתכבד ולהיות מוכן גם להפקיד ערובה להוצאות.
16. להשלמת התמונה, תביעה כמעט זהה לתביעה הנוכחית הוגשה על ידי ב"כ התובע (בשם תובעים אחרים) לבית המשפט המחוזי בתל אביב ("התביעה המקבילה").⁶ התובע בתביעה הנוכחית מסתמך במידה רבה על הטענות העובדתיות והמסמכים שנכללו בתביעה המקבילה.⁷ למעשה, רוב כתב התביעה הועתק, כמעט מילה במילה, מכתב התביעה שהוגש במסגרת התביעה המקבילה.
17. גם בתביעה המקבילה התובעים הינם אזרחים ותושבים זרים, שנמנעו מלציין את כתובת הקבע המדויקת שלהם, ולא הצביעו על קיומם של נכסים בישראל מהם יוכלו הנתבעות להיפרע.
18. במסגרת התביעה המקבילה הגישו הנתבעות בקשה דומה להפקדת ערובה להוצאות, נגד התובעים שם. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה והורה על הפקדת ערובה בסך 200,000 ש"ח, מטעמים שיפס גם לעניינו, כפי שיפורט בהמשך.
19. גם בתביעה המקבילה עומדים מאחורי התובעים ארגונים שככל הנראה מממנים את התביעה שם. כך, למשל, התשובה שהגישו התובעים בתביעה המקבילה לבקשה לסילוק התביעה על הסף, נסמכה על תצהיר של מנהל ארגון מקסיקני עלום (ולא תצהיר של מי מהתובעים). גם הערובה בתביעה המקבילה הופקדה על ידי ארגון מקסיקני ומחשבון הבנק שלו, ולא מחשבון הבנק של מי מהתובעים שם.
20. כפי שיפורט להלן, בנסיבות עניינו מתקיימים התנאים הקבועים בדין המצדיקים את חיוב התובע בהפקדת ערובה לתשלום הוצאות הנתבעות. גם התובע הכיר בכך.⁸

³ סעיף 16 לכתב התביעה, וראו גם סעיף 12 לבקשה לעיון חוזר שהגיש התובע ביום 24.6.2019, שם נטען כי התובע "גולה בקנדה נוכח רדיפה פוליטית שהוא תווה במדינתו".

⁴ בדיון שנערך ביום 6.6.2019 ציין ב"כ התובע כי התובע הוא סטודנט, וקביעת הסעד הכספי בתביעה נעשתה בשים לב לגובה האגרה שהיה על התובע לשלם: "...זה [קביעת סכום התביעה - הח"מ] לקח בחשבון את גובה האגרה שצריך לשלם. מדובר בתובע שהוא סטודנט והוא לומד תואר ראשון. וזה נוגע גם לאפשרות שלו לשלם את האגרה..." (שורות 31-32 בעמוד 16 לפרוטוקול הדיון). בנוסף, בסעיף 12 לבקשה לעיון חוזר ציין כי התובע הוא סטודנט בן 27.

⁵ ראו את טענות התובע ב"בקשה לעיון חוזר" שהוגשה על ידו ביום 24.6.2019 ("הבקשה לעיון חוזר"), נגד הוצאות שנפסקו נגדו במסגרת החלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.6.2019, בסך 30,500 ש"ח. אם הוצאות בסך 30,500 ש"ח מהוות סכום אשר התובע מתקשה לעמוד בו, ברור כי אם בסיום ההליך יחויב התובע בתשלום הוצאות ריאליות של הנתבעות, הנתבעות יעמדו מול שוקת שבורה.

⁶ התובע מזכיר תביעה זו בסעיפים 13, 46 ו-54 לכתב התביעה.

⁷ סעיפים 40, 44, 46 ונספחים 4, 8, 9, 10 לכתב התביעה.

⁸ התובע הודה בסעיף 12 לבקשה לעיון חוזר כי הוא "מצפה שבקירוב תוגש בקשה להפקדת ערובה ותתקבל..."

I מסגרת הדין

21. לפי תקנה 519(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, בית המשפט או רשם רשאי לצוות על תובע ליתן ערובה לתשלום כל הוצאות הנתבע.
22. לפי ההלכה הפסוקה, בית המשפט יעשה שימוש בסמכות זו מקום שקיים חשש כי הנתבע יתקשה לגבות את הוצאותיו אם יזכה בדין.⁹
23. על פי ההלכה הפסוקה, כאשר התובע מתגורר מחוץ לתחומי ישראל ואינו יכול להצביע על נכסים הנמצאים בארץ מהם יוכל הנתבע להיפרע, או כאשר התובע אינו מציין את מענו העדכני בכתב התביעה (בהתאם לחובה הקבועה בתקנה 9(2) לתקנות סדר הדין האזרחי), בדירת המחולל תהיה לחייב את התובע בהפקדת ערובה, וזאת אף מבלי לבחון את סיכויי התביעה. כך נקבע למשל בעניין ו'נציון'¹⁰:
- "במסגרת האיזון בין השיקולים השונים, כאשר תובע מתגורר בחוץ לארץ, ואין בידי נכסים בארץ מהם ניתן להיפרע, או שאין הוא ממציא את מענו העדכני כנדרש על פי תקנות סדר הדין, הנטייה בדרך כלל היא לחייבו בהפקדת ערובה להוצאות".
24. ראו למשל גם את פסק הדין בעניין תופ:¹¹
- "בית המשפט משתמש בסמכותו לפי תקנה 519 (א) לתקנות בעיקר בשני מקרים: (א) כאשר מתגורר התובע בחוץ לארץ, מחוץ לתחום השיפוט, ומשום כך יתקשה הנתבע לגבות את המגיע לו, אם יזכה בהוצאות; וכן אין בידי התובע להצביע על נכסים הנמצאים בארץ שמהם יוכל הנתבע להיפרע. (ב) כאשר הנתבע לא המציא את מענו כנדרש לפי תקנה 9(2) לתקנות, או המציא מען לא נכון, שבכך גילה, לכאורה, כוונה להכשיל את הנתבע בגביית הוצאות".
25. כך גם נקבע, לעניין תובע אשר אינו מתגורר בישראל, בעניין עזבון המנוח באסל נעים איברהים:¹²
- "במסגרת המקרים אשר נקבעו בפסיקה להטלת חיוב להפקדת ערובה, מקובל כי בית המשפט ישתמש בסמכותו האמורה כאשר התובע מתגורר מחוץ לתחום השיפוט, ואין בידי התובע על נכסים הנמצאים בארץ באופן אשר יקשה על הנתבע לגבות את הוצאותיו אם ייפסקו לטובתו".
26. באותו עניין חויבו התובעים בהפקדת ערובה, ונקבע כך:
- "הם לא הצביעו, לא בתשובתם לבקשה לרשות ערעור ולא בתשובתם לבקשת המבקשת בבית המשפט המחוזי, על נכסים כלשהם השייכים להם ומצויים בתחומי השיפוט של מדינת ישראל. על כן נכנסים הם תחת כנפי המקרה של תובע הנמצא מחוץ לתחום השיפוט. סבור אני כי מתעורר חשש ממשי שהמבקשת לא תוכל, ולמצער תקשה ביותר, לגבות את הוצאותיה, אם תידחה תביעת המשיבים".¹³
27. הרציונאל העומד בבסיס כלל זה הוא, כי כאשר התובע אינו תושב ישראל, ובפרט כשאין בבעלותו נכסים בישראל, או כאשר התובע לא מציין את מענו העדכני בכתב התביעה, ישנו חשש ממשי כי הנתבע יתקשה לגבות מהתובע הזר את הוצאות המשפט, אם וכאשר ייפסקו לזכותו.

⁹ רע"א 3601/04 לין ו'נציון נ' מדינת ישראל מנהלת הגירה/משטרת ישראל, בפסקה 8 להחלטה (פורסם בנבו, 18.10.2007) (ו'עניין ו'נציון); אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה שתיים עשרה, 2015) 679 ואילך (ו'גורן); ת"א (מחוזי י-ם) 46387-05-12 אורן ז"ל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.12.2015).

¹⁰ עניין ו'נציון, לעיל הי"ש 9, בפסקה 8 להחלטה.

¹¹ רע"א 2241/01 נינה תופ נ' ידיעות תקשורת בע"מ ואת' (פורסם בנבו, 17.4.2001). ראו גם: רע"א 544/89 אויגל תעשיות (1985) בע"מ נ' נילי ממעלי מתכת בע"מ, פ"ד מד(1), 647, 650 (1990); רע"א 6176/09 התחלת ים אילת בע"מ נ' הרפסודה חלבנה אילת בע"מ, בפסקה 3 להחלטה (פורסם בנבו, 27.8.2009).

¹² רע"א 2146/04 מדינת ישראל נ' עזבון המנוח באסל נעים איברהים, בפסקה 5 לפסק הדין, פ"ד נח(5) 865 (2004).

¹³ שם (באסל נעים איברהים), בפסקה 6 לפסק הדין.

28. יפה לעניין זה קביעתו של בית המשפט העליון בעניין יוסף¹⁴:

"ככלל, נוהגים בתי המשפט לחייב תובע המתגורר בחוץ לארץ, ואין בידינו נכסים בארץ שמהם ניתן להיפרע, בהפקדת ערובה להוצאות. זאת, אף מבלי לבחון את סיכויי התביעה. ההצדקה לכך נעוצה בחשש שמא יפסיד התובע בתביעתו, ייפסקו הוצאות משפט לטובת הנתבע והנתבע יתקשה לגבות את חובו מאדם המתגורר מחוץ לתחום השיפוט... מקרה נוסף בו יחויב תובע במתן ערובה להוצאות הוא כאשר בכתב התביעה אין התובע מציין את כתובתו העדכנית, כנדרש בתקנות... במקרה דנא, התובע (המשיב) הוא אכן תושב חוץ, ואף לא ציין כלל את מענו על גבי כתב התביעה, כאמור."

29. ראו גם למשל בעניין אלבשיתי¹⁵:

"המבקש מתגורר מחוץ לתחום השיפוט ואין הוא מצביע על נכסים הנמצאים בארץ. בכך יש ללמד על קושי הצפוי למשיבה בגביית הוצאות, ככל שאלו ייפסקו, אשר מצדיק חיובו בהפקדת ערובה".

30. לאחרונה אף שב בית המשפט העליון והדגיש כלל זה, בנוגע לתביעות המוגשות על ידי תובעים זרים, במסגרת דיון בעתירה לבג"ץ, שהוגשה נגד התקנתה של תקנה 116א לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. תקנה זו מקנה לבית הדין לעבודה סמכות לצוות על הפקדת ערובה לתשלום הוצאות של נתבע, ובמקרים מסוימים חיוב זה יהיה ברירת המחדל, כאשר התובע אינו תושב ישראל. בפסק דינו עמד בית המשפט העליון בין היתר על דברי ההסבר לתקנה¹⁶:

"... דברי ההסבר לתקנה מבארים את התכלית העומדת ביסודה: '... בנוגע לתביעות המוגשות על ידי מי שאינם תושבי ישראל גובר הצורך להבטיח כי נתבעים יוכלו להיפרע מתובעים שאינם תושבי ישראל, שעל דרך הכלל אין להם נכסים בישראל ועשוי להיות קושי לאתרם ולאכוף כלפיהם את פסק הדין, ככל שהתובעים לא יזכו בתביעתם וייפסקו הוצאות לזכות הנתבעים. אמנם הטלת ערובה כאמור עלולה לפגוע בזכות הגישה לערכאות ככל שאינה מידתית ושאינה לתכלית ראויה, עם זאת, נוכח השונות בין אזרחי ישראל ותושביה לבין נתינים זרים, יש הצדקה לקביעת הסדר מחמיר יותר לגבי האחרונים. בתי הדין לעבודה עושים כבר היום שימוש בסמכות להטלת ערובה, לפי תקנה 519 לתקנות סדר הדין האזרחי... השימוש בהטלת ערובה לפי תקנות סד"א בבתי הדין נעשה בעיקר כאשר התובע הוא תושב חוץ או תושב האזור או כאשר התובע אינו מציין את מענו בתביעתו..."

31. בית המשפט העליון דחה את העתירה באותו עניין, וקבע בין היתר כך¹⁷:

"ההבחנה בין תובעים שהם תושבי ישראל לבין תובעים שאינם תושבי ישראל לעניין הטלת ערובה, לא זו בלבד שהיא מתחייבת מן השכל הישר, היא מושרשת ומקובלת מזה שנים רבות בפסיקתם של בתי המשפט האזרחיים ובתי הדין לעבודה".

¹⁴ רע"א 8730/10 יוסף נ' בינסון, בפסקה 5 לפסק הדין (פורסם בנבו, 23.3.2011).

¹⁵ רע"א 8206/08 אלבשיתי נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 לפסק הדין (פורסם בנבו, 6.5.2009).

¹⁶ בג"ץ 7016/16 עזאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שרת המשפטים, בפסקה 2 לפסק הדין (פורסם בנבו, 17.9.2018).

¹⁷ שם, בפסקה 24 לפסק הדין.

II מן הכלל אל הפרט – יש לחייב את התובע בהפקדת הערובה כמבוקש

32. כאמור לעיל, התובע בענייננו הינו אזרח זר של מדינת ערב הסעודית. התובע שוהה לטענתו בקנדה במעמד של "מבקש מקלט"¹⁸ או "גולה"¹⁹. לתובע אין זיקה כלשהי לישראל.
33. בכתב התביעה לא צוין מענו של התובע או כי לתובע נכסים כלשהם בישראל, ואין טעם טוב להניח כי יש לו נכסים כלשהם בישראל.
34. התובע לא מציין בתביעה במה הוא עוסק. לטענתו הוא "פעיל פוליטי"²⁰. בדיון שנערך ביום 6.6.2019 בפני בית המשפט הנכבד ציין ב"כ התובע כי התובע הוא "סטודנט לתואר ראשון", וכי קביעת הסעד הכספי בתביעה נעשתה בשים לב לגובה האגרה שהיה על התובע לשלם.²¹ בנוסף, כאמור, במסגרת הבקשה לעיון חוזר ציין התובע כי הוא סטודנט בן 27.²²
35. בהתאם לחלכה הפסוקה, ברירת המחזל בנסיבות אלה היא חיוב התובע בהפקדת ערובה לתשלום הוצאות הנתבעות, וכך גם מוצדק באופן מובהק לפסוק בענייננו. כך כאשר מדובר באזרח זר, וקל חומר בענייננו כאשר מדובר באזרח זר שלטענתו שוהה במעמד של "מבקש מקלט" במדינה זרה אחרת.
36. כאמור לעיל, גם התובע עצמו הכיר בכך שיש הצדקה בענייננו להורות על הפקדת ערובה, כאשר ציין במסגרת הבקשה לעיון חוזר כי הוא "מצפה שבקרוב תוגש בקשה להפקדת ערובה ותקבל..."²³.
37. בנסיבות אלה, קיים חשש ממשי וכבד (ולמעשה – ודאות ברמה גבוהה), כי בבוא היום, אם וכאשר יחויב התובע לשלם לנתבעות את הוצאות ההליך, יעמדו הנתבעות מול שוקת שבורה, ללא יכולת לגבות את הוצאות שיפסקו לטובתן.
38. מדובר בחשש ממשי ומבוסס, במיוחד לנוכח העובדה שבמסגרת הבקשה לעיון חוזר טען התובע כי תשלום הוצאות בסכום נמוך יחסית של 30,500 ש"ח מכביד עליו. אם הוצאות בסך 30,500 ש"ח מהוות סכום אשר מכביד על התובע, ברור כי אם בסיום ההליך יחויב התובע בתשלום הוצאות ריאליות של הנתבעות, הנתבעות יעמדו מול שוקת שבורה ולא יוכלו לגבות הוצאות אלה.
39. ראיה נוספת לכך היא שהתובע מתחמק מזה זמן רב מתשלום ההוצאות בסך 30,500 ש"ח שהוטלו עליו, תוך הפרת החלטתו של בית המשפט הנכבד. כזכור, בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.6.2019 נקבע, כי התובע ישלם הוצאות אלה לנתבעות תוך 15 ימים. חרף כך, וחרף פניות חוזרות ונשנות של ב"כ הנתבעות לב"כ התובע, עד היום (בחלוף למעלה מחודשיים מיום מתן החלטתה) טרם שולמו הוצאות אלה, תוך הפרה בוטה של החלטת בית המשפט הנכבד.
40. הנתבעות כבר הוציאו הוצאות משמעותיות לצורך הגשת בקשת הסילוק, הבקשה לקיום דיון בדלתיים סגורות, הבקשה לעיכוב ההליך וכן בקשה זו שבכותרת. בנוסף, במקרה שבית המשפט הנכבד לא יקבל את בקשת הסילוק (והנתבעות סבורות כי אין טעם טוב שכך יקרה), ידרשו הנתבעות להשקיע משאבים משמעותיים אף יותר על מנת להתגונן מפני התביעה.

¹⁸ סעיף 16 לכתב התביעה.

¹⁹ סעיף 12 לבקשה לעיון חוזר.

²⁰ סעיף 11 לכתב התביעה.

²¹ "...זה [קביעת סכום התביעה – הח"מ] לקח בחשבון את גובה האגרה שצריך לשלם. מדובר בתובע שהוא סטודנט והוא לומד תואר ראשון. וזה נוגע גם לאפשרות שלו לשלם את האגרה..." (שורות 31-32 בעמוד 16 לפרוטוקול הדיון).

²² סעיף 12 לבקשה לעיון חוזר.

²³ סעיף 12 לבקשה לעיון חוזר.

41. כתב התביעה שהגיש התובע הינו נרחב, עתיר טענות עובדתיות ומשפטיות, וכולל מאות עמודי נספחים.
42. כתב התביעה עוסק בעיקר בפרשות שהתרחשו במדינות זרות (ערב הסעודית וקנדה), אשר מטבע הדברים אינן מוכרות לנתבעות. ברור כי קיים קושי ניכר להשיג מידע ומסמכים ביחס לטענות התובע בעניינים אלה (ככל שהדבר כלל אפשרי), במיוחד בהינתן שמדובר במדינות זרות, בשפות זרות, בגורמי ממשל זרים ובעניינים שהם חסויים מטבעם.
43. נזכיר, כי במוקד כתב התביעה עומד בעיקר השימוש שנעשה במערכת על ידי גורמי ממשל במדינה הזרה, ללא ידיעת הנתבעות (כפי שטוען התובע עצמו בכתב התביעה).²⁴ כל העובדות הנטענות בכתב התביעה התרחשו, על פי הנטען, בקנדה או במדינה הזרה, ולא בישראל.
44. בירור הטענות בכתב התביעה ידרוש גם בירור של הדינים החלים במדינות הזרות, הרלוונטיים לטענת התובע לפיה נעשה שימוש לא חוקי במערכת באותן מדינות (בהתאם ל"דין המקומי", כדברי התובע בכתב התביעה המקורי).²⁵ גם בדיון שנערך ביום 6.6.2019 הודה ב"כ התובע כי על התובע יוטל הנטל להוכיח את הדין הזר הרלוונטי ואת הפרתו הנטענת.²⁶ מטבע הדברים, כאשר בידורה של תביעה כרוך בבירור טענות המסתמכות על דין זר, הדבר מסרביל ומכביד במיוחד על התגוננות מפני התביעה.
45. הנה כי כן, התגוננות מפני תביעה זו תצריך מהנתבעות לערוך בירורים רבים ולהשקיע משאבים משמעותיים וניכרים, מעבר למשאבים שכבר הושקעו לאור התנהלותו הפסולה של התובע.
46. לצד זאת, ועל אף שאין צורך בשלב זה לבחון את סיכויי התביעה לפי ההלכה הפסוקה כאמור לעיל, ברור כבר עתה כי סיכויי ההצלחה של התביעה הם נמוכים מאוד עד כדי קלושים. כתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה או יריבות כלפי הנתבעות.
47. על סיכויי הקלושים של התביעה ניתן ללמוד גם מכך שהתובע עצמו מכיר בעובדה שהדין אינו מאפשר הטלת אחריות על הנתבעות בנסיבות הנטענות בכתב התביעה, תוך שהוא מציין (בסעיף 104 לכתב התביעה) כי "הדין אינו נותן מענה מלא למציאות המתפתחת היום...". משום כך מבקש התובע לייבא ולהחיל על הנתבעות – חברות היי-טק פרטיות – "עקרונות ונורמות מן המשפט הציבורי". גם הצורך להיוקק לתזות משפטיות "יצירתיות" ומופרכות מעין אלה מעיד על קלישות טענותיו של התובע. גם ב"כ התובע הודה בכך שמדובר ב"תביעה לא שגרתית" שאין לה "אח ורע בכל העולם".²⁷
48. על מנת להבטיח כי אם תידחה התביעה יהיה בידי הנתבעות לגבות מהתובע את ההוצאות שייפסקו לטובתן, אשר צפויות להיות משמעותיות לנוכח מהותה של התביעה, יש להעמיד את גובה הערובה להבטחת הוצאותיהן של הנתבעות על סך שלא יפחת מ-500,000 ש"ח.
49. לעניין גובה הערובה נזכיר, כי מעבר לכך שכתב התביעה מתבקש סעד כספי בסכום משמעותי של 600,000 ש"ח, הטענות העקרוניות בתביעה מעמידות את פעילותן של הנתבעות בסיכון עצום לנוק עתק של עשרות מיליוני דולרים (לפחות).

²⁴ סעיפים 88-90 לכתב התביעה.

²⁵ סעיף 131 לכתב התביעה המקורי.

²⁶ כדברי ב"כ התובע: "...צריך להוכיח שההפרה היא גם של דין המקסיקני והקנדי באשר לתובעים. וזה הכוונה כאשר אנו צריכים גם להראות שבנוסף שהדין הישראלי הופך חלק ממרכיבים שנצטרך להוכיח אותם זה שגם היה הפרה של הדין הקנדי..." (שורות 22-26 בעמוד 7 לפרוטוקול הדיון).

²⁷ שורות 6-10 בעמוד 14 לפרוטוקול הדיון שנערך ביום 6.6.2019.

50. גם לאחר שנמתקו צווי המניעה, התביעה כוללת טענות עקרוניות בדבר האחריות וחובת הזהירות המוטלות על הנתבעות, ולמשל חובתן הנטענת לפקח על מדינות זרות באופן הנטען בתביעה. מובן כי הנתבעות אינן מסוגלות לפקח באופן הנטען בתביעה על פעילותן של לקוחותיה, שהינן ממשלות זרות, ולקבלת הטענות העקרוניות של התובע תהא משמעות כבדה וחמורה מבחינת הנתבעות.

51. להכרעה בטענות עקרוניות אלה עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על הנתבעות ופעילותן המסחרית. **כפי שהתובע עצמו טען: "אין ספק כי קביעת בית המשפט בשאלת האחריות, חובת הזהירות ומידת הנזק יהיו קביעות בעלות השלכות מרחיקות לכת הן לתובע והן לנתבעות..."**²⁸

52. הנתבעות נאלצות אפוא להתגונן אל מול תביעה שמשמעויותיה עצומות, הרבה מעבר לסעד הכספי הנתבע.

53. קשה לכמת את היקפה ומשמעותה הכלכלית האמיתית של התביעה, מעבר לסעד הכספי, אך ברור כי היא בעלת משמעות כספית עצומה, וכי היא מאיימת להביא הלכה למעשה לפגיעה קשה בפעילותן המסחרית של הנתבעות, ועלולה לפגוע באופן משמעותי בנתבעות, בעסקיהן ובפעילותן.

54. מדובר בתיק רחב יריעה בעל משמעויות כספיות אדירות, הרבה מעבר לסעד הכספי שנתבע, ולכן ההתגוננות מפני תביעה זו תדרוש השקעת הוצאות ומשאבים משמעותיים במיוחד.

III בתביעה המקבילה קיבל בית המשפט המחוזי בקשה דומה להפקדת ערובה

55. כאמור לעיל, בנסיבות דומות, במסגרת התביעה המקבילה, קיבל בית המשפט המחוזי בקשה דומה לבקשה זו, והורה על הפקדת ערובה על ידי התובעים שם, בסך של 200,000 ש"ח.

56. קיים צו איסור פרסום ביחס להליכים המתנהלים בתביעה המקבילה, כך שלא ניתן לצרף את ההחלטה שניתנה שם ביחס להפקדת הערובה.

57. יחד עם זאת יצוין, כי החלטת בית המשפט המחוזי בתביעה המקבילה בדבר הפקדת ערובה, נסמכה בין היתר על כך שגם שם מדובר בתביעה שהוגשה על ידי תושבי חוץ, אשר לא הצביעו על נכסים כלשהם בישראל מהם ניתן יהיה להיפרע אם תידחה התביעה.

58. בנוסף, בית המשפט המחוזי קבע כי התביעה המקבילה, אשר דומה עד כמעט זהה לתביעה דן, ועניינה באחריות נטענת בגין פעולות של גורמי ממשל זרים, היא תביעה חריגה ומורכבת, מעוררת שאלות עובדתיות ומשפטיות לא פשוטות, ועל פניו סיכוייה אינם גבוהים.

59. עוד נקבע שם, כי בירור תביעה מסוג זה צפוי להיות כרוך בהוצאות שאינן זניחות מצד הנתבעות לשם התגוננות מפני התביעה, העוסקת באירועים שהתרחשו במדינה זרה. זאת, הן בשל הצורך להתמודד עם קשיים הנוגעים להשגת מידע ומסמכים, הבאת עדים, תרגום, וכיו"ב, והן בשל הצורך בהבאת חוות דעת לצורך בירור הדין הזר.

60. נימוקים אלה מתקיימים גם בענייננו באופן מלא. גם בענייננו, כאמור לעיל, מדובר בתובע זר שאינו מחזיק בנכסים כלשהם בישראל, גם בענייננו מדובר בתביעה של תובע זר נגד חברות ישראליות בגין פעולות של ממשלה זרה, וסיכוייה להתקבל בסופו של יום הם נמוכים, וגם בענייננו בירור התביעה יהיה כרוך בהוצאות בהיקף גדול.

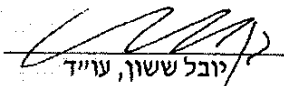
²⁸ סעיף 14 לתשובת התובע לבקשה הקודמת לסילוק התביעה.

61. הנה כי כן, אין טעם טוב לכך שבתביעה זו לא תתקבל החלטה דומה על הפקדת ערובה, ואף מקל וחומר, כאשר בענייננו התובע הוא סטודנט שאינו מתגורר במדינתו, ומצוי לטענתו במעמד של "מבקש מקלטי" בארץ זרה. אין ספק שבנסיבות אלה יהיה זה כמעט בלתי אפשרי לגבות מהתובע את הוצאות הנתבעות אם וכאשר ייפסקו, אם לא תופקד ערובה. יחד עם זאת, מאחורי התובע עומדים ארגונים בעל אמצעים, אשר יש בידם להפקיד את סכום הערובה הנדרש.

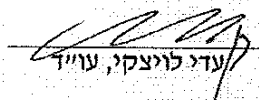
IV סוף דבר

62. לאור כל הטעמים שהובאו לעיל, קל וחומר בשל משקלם המצטבר, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה ולהורות לתובע על הפקדת ערובה מספקת, אשר לא תפחת מסך של 500,000 ש"ח, להבטחת תשלום הוצאות המשפט של הנתבעות.

63. בקשה זו נתמכת בתצהירה של יפעה אידיסיס, מנהלת הכספים של הנתבעות.

יובל ששון, עו"ד

מיתר, ליקוורניק, גבע,
לשם, טל ושות'

עדי לויצקי, עו"ד

ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות'

גיל לבקוביץ, עו"ד

רון שפריינצק, עו"ד

ב"כ הנתבעות

18 באוגוסט, 2019

תצהיר

אני החתומה מטה, יפעה אידיסיס, נושאת ת"ז שמספרה 032063521, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כדלקמן:

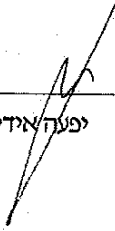
1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לבקשה מטעם הנתבעות בת"א 2401-12-18 ("התביעה"), קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ וקיו סייבר טכנולוגיות בע"מ ("הנתבעות"), לחיוב התובע בהפקדת ערובה להוצאות ("הבקשה להפקדת ערובה").
2. אני משמשת כמנהלת הכספים של הנתבעות ומוסמכת לתת תצהיר זה מטעמן.
3. העובדות המפורטות בתצהירי זה נכונות למיטב ידיעתי ואמונתי וכן על פי מידע שנמסר לי ומסמכים שנמסרו לעיוני. הטענות המשפטיות הנכללות בתצהירי זה מבוססות על ייעוץ משפטי שקיבלתי.
4. כל המונחים בתצהיר זה ישמשו על פי משמעותם בבקשה להפקדת ערובה, אלא אם נאמר אחרת.
5. חרף מחיקת צווי המניעה הקבועים מהתביעה (בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 6.6.2019), להכרעה בטענות העקרוניות שהועלו בתביעה עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על הנתבעות ופעילותן המסחרית, הרבה מעבר לסעד הכספי שנתבע בה. אם חלילה יתקבלו טענות אלה, המשמעות הברורה היא פגיעה אנושה ביותר בפעילותן העסקית של הנתבעות, תוך גרימת נזקים של עשרות מיליוני דולרים (לכל הפחות).
6. אמנם מדובר בתביעה שהנתבעות סבורות כי היא מופרכת מיסודה וכי יש לסלקה על הסף, אולם מובן כי לנוכח הסיכון הרב שהיא יוצרת, יהיה על הנתבעות להשקיע משאבים רבים ומשמעותיים כדי להתגונן מפניה.
7. עלויות ההתגוננות בהמשך ההליך צפויות להיות גבוהות במיוחד לנוכח העובדה שהתביעה מתייחסת לאירועים נטענים שקרו במדינות זרות (ערב הסעודית וקנדה). לפיכך ברור כי איסוף המידע והמסמכים הרלוונטיים, קיום פגישות עם העדים הרלוונטיים, בירור הדינים החלים במדינות הזרות ועריכת חוות דעת מומחה בהתאם, וכיו"ב, יהיו כרוכים בהשקעת עלויות משמעותיות ביותר.
8. הנתבעות כבר הוציאו הוצאות משמעותיות לצורך הגשת בקשת הסילוק, הבקשה לקיום דיון בדלתיים סגורות, הבקשה לעיכוב ההליך וכן הבקשה להפקדת ערובה. בנוסף, במקרה שבית המשפט לא יקבל את בקשת הסילוק (והנתבעות סבורות כי אין טעם טוב שכך יקרה), ידרשו הנתבעות להשקיע משאבים משמעותיים אף יותר על מנת להתגונן מפני התביעה.
9. כתב התביעה עוסק בעיקר בפרשות שהתרחשו במדינות זרות (ערב הסעודית וקנדה), אשר מטבע הדברים אינן מוכרות לנתבעות. ברור כי קיים קושי ניכר להשיג מידע ומסמכים ביחס לטענות התובע בעניינים אלה (ככל שהדבר כלל אפשרי), במיוחד בהינתן שמדובר במדינות זרות, בשפות זרות, בגורמי ממשל זרים ובעניינים שהם חסויים מטבעם.
10. קשה לכמת את היקפה ומשמעותה הכלכלית האמיתית של התביעה, מעבר לסעד הכספי, אך ברור כי היא בעלת משמעות כספית עצומה, וכי היא מאיימת להביא הלכה למעשה לפגיעה קשה בפעילותן המסחרית של הנתבעות, ועלולה לפגוע באופן משמעותי בנתבעות, בעסקיהן ובפעילותן.

11. מדובר בתיק רחב יריעה בעל משמעויות כספיות אדירות, הרבה מעבר לסעד הכספי שנתבע, ולכן ההתגוננות מפני תביעה זו תדרוש השקעת הוצאות ומשאבים משמעותיים במיוחד.
12. תביעה כמעט זהה לתביעה הנוכחית הוגשה על ידי ב"כ התובע (בשם תובעים אחרים) לבית המשפט המחוזי בתל אביב ("התביעה המקבילה").¹ התובע בתביעה הנוכחית מסתמך במידה רבה על הטענות העובדתיות והמסמכים שנכללו בתביעה המקבילה.² למעשה, רוב כתב התביעה הועתק, כמעט מילה במילה, מכתב התביעה שהוגש במסגרת התביעה המקבילה.
13. גם בתביעה המקבילה התובעים הינם אזרחים ותושבים זרים, שנמנעו מלציין את כתובת הקבע המדויקת שלהם, ולא הצביעו על קיומם של נכסים בישראל מהם יוכלו הנתבעות להיפרע.
14. במסגרת התביעה המקבילה הגישו הנתבעות בקשה דומה להפקדת ערובה להוצאות, נגד התובעים שם. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה והורה על הפקדת ערובה בסך 200,000 ש"ח.
15. גם בתביעה המקבילה עומדים מאחורי התובעים ארגונים שככל הנראה מממנים את התביעה שם. כך, למשל, התשובה שהגישו התובעים בתביעה המקבילה לבקשה לסילוק התביעה על הסף, נסמכה על תצהיר של מנחל ארגון מקסיקני עלום (ולא תצהיר של מי מהתובעים). גם הערובה בתביעה המקבילה הופקדה על ידי ארגון מקסיקני ומחשבון הבנק שלו, ולא מחשבון הבנק של מי מהתובעים שם.
16. קיים צו איסור פרסום ביחס להליכים המתנהלים בתביעה המקבילה, כך שלא ניתן לצרף את ההחלטה שניתנה שם ביחס להפקדת הערובה.
17. יחד עם זאת יצוין, כי החלטת בית המשפט המחוזי בתביעה המקבילה בדבר הפקדת ערובה, נסמכה בין היתר על כך שגם שם מדובר בתביעה שהוגשה על ידי תושבי חוץ, אשר לא הצביעו על נכסים כלשהם בישראל מהם ניתן יהיה להיפרע אם תידחה התביעה. בנוסף, בית המשפט המחוזי קבע כי התביעה המקבילה, אשר דומה עד כמעט זהה לתביעה דנו, ועניינה באחריות נטענת בגין פעולות של גורמי ממשל זרים, היא תביעה חריגה ומורכבת, מעוררת שאלות עובדתיות ומשפטיות לא פשוטות, ועל פניו סיכוייה אינם גבוהים.
18. עוד נקבע שם, כי בירור תביעה מסוג זה צפוי להיות כרוך בהוצאות שאינן זניחות מצד הנתבעות לשם התגוננות מפני התביעה, העוסקת באירועים שהתרחשו במדינה זרה. זאת, הן בשל הצורך להתמודד עם קשיים הנוגעים להשגת מידע ומסמכים, הבאת עדים, תרגום, וכיו"ב, והן בשל הצורך בהבאת חוות דעת לצורך בירור הדין הזר.
19. התובע מתחמק מזה זמן רב מתשלום ההוצאות בסך 30,500 ש"ח שהוטלו עליו על ידי בית המשפט. חרף פניות חוזרות ונשנות של ב"כ הנתבעות לב"כ התובע, עד היום (בחלוף כחודשיים מיום מתן ההחלטה) טרם שולמו הוצאות אלה.

¹ התובע מזכיר תביעה זו בסעיפים 13, 46 ו-54 לכתב התביעה.

² סעיפים 40, 44, 46 ונספחים 4, 8, 9, 10 לכתב התביעה.

אני מצהירה כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

יפעה אידיסיס

אישור

אני, עו"ד א' א' א' א', מאשרת בזה כי ביום 15.7.2019 הופיעה בפניי יפעה אידיסיס, המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהוזהרה כי עליה להצהיר את האמת וכי תהיה צפוי לעונשים תקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה דלעיל והתמה עליה בפניי.

חליפה, עו"ד
דש"ן מס' 69964
רח' ברקוביץ, תל אביב 64258

עו"ד א' א' א' א'